

BUDA-PESTA

12 Iuniu st. v.
24 Iuniu st. n.

Va esî duminec'a.

Redact.: strad'a Havas nr. 1.

Nr. 24.

ANULU XIII.
1877.

Pretiulu pe unu anu 10 fl.
Pe $\frac{1}{2}$ de anu 5 fl.; pe $\frac{1}{4}$ de
anu 2 fl. 70 cr.
Pentru România 2 galbeni.

9/877.

SOCIETATEA PENTRU FONDU DE TEATRU ROMANU.

Adunarea generala a Societății pentru fondu de teatru română, conformu conlusului adusu, se va tîné in orasiulu Abrudu la 16 si 17 julie an. c. stilu nou, cu urmatórea

Programa :

Diu'a prima, 16 julie.

1. Presedintele va deschide adunarea la 10 ore inainte de miédiadi, in localitatea ce va fi destinata pentru siedintiele adunării generale.

2. Dupa deschidere se voru alege doi se-cretari ad hoc.

3. Se va alege o comissiune de 5 membri, la care se voru înscríe acei onorab. domni, cari voru voi a fi membrii Societății, dându oferte in bani séu in obligatiuni conformu statutelor, precum si pentru a primi tacsele de la membrii de pâna acum.

4. Secretarulu Societății va dâ cetire raportului comitetului despre lucrările acestuia de la ultim'a adunare generala, si se va luá conlusu a supra raportului.

5. Cassarulu Societății va ceti raportulu despre starea cassei si peste totu despre membrii si averea totala a Societății.

6. Se va alege o comissiune de 5 membrii pentru cercetarea raportului cassarului.

7. Se va alege o comissiune de 5 membrii, la care se voru aretă propunerile, ce s'aru face spre inaintarea scopului Societății.

8. Se voru tîné discursuri corespundietore scopului Societății si aretate mai antâiu comitetului centralu.

9. Presedintele va inchide siedint'a.

Diu'a a dôu'a, 17 julie.

1. Deschidiêndu siedint'a presedintele, se va ceti si verificá processulu verbalu alu siedintiei trecute.

2. Comissiunea alésa pentru inscriere de membrii si primire de tacse si oferte, va face raportulu seu si se va luá conlusionea ne-cessaria.

3. Comissiunea alésa pentru esaminarea raportului cassarului va raportá despre acesta si se va luá conlusione a supra raportului.

4. Comissiunea alésa pentru propunerii va raportá despre aceste si se voru luá conlusionele necessarie.

5. Se va decide loculu si timpulu adunării generale viitóre.

6. Se va alege o comissiune pentru veri-

ficarea processului verbalu alu siedintiei de astazi.

7. Presedintele va inchide adunarea.

Din siedinti'a comitetului Societătii, tinuta in Budapest la 14 junie 1877.

Iosif Vulcanu,
secretar.

Hosszu,
v.-presedinte.

Din poesile resboiului de acuma.

I.

Armatelor române.

1877.

Dedicatiune

Marieloru Loru Domnitorului Carolu I. si Dómnei Esisabeta, — Suveranii Românilorū.

Suna trimbiti'a in tiéra !
Dunarea a tresaritu,
Si Carpatii repetara
Astu semnalu de multu doritu.

Echo-lu pórta cu mândria
Peste codrii, peste plaiu,
Peste 'ntréeg'a România,
Cá sub Stefanu si Mihaiu.

Sai Române si ié arm'a !
Domnulu tierii-a datu alarm'a !

N'audi Dunarea cea mare
Cum mugesc ea acum ?
N'audi tunulu la hotare ?
Nu vedi flacara si fumu ?

Nu vedi Aquil'a strabuna
Pe stindardulu tierii susu ?
Si trufasi'a semi-luna
Declinându catra apusu ?

Sai Române si ié arm'a !
Domnulu tierii-a datu alarm'a !

N'audi glasuri din morminte,
Mândre, pline de orgoliu ?
Umbre mari, umbre pré sfinte,
Esu in albulu loru lintioliu,

Sè privésca cu trufia
Ras'a loru cea vitezésca,
Luptându pentr'o România,
Cu credinti'a stramosiesca.

Sai Române si ié arm'a !
Domnulu tierii-a datu alarm'a !

Mume bune ! v'armati fiii
Cá in timpulu lui Stefanu,
Caci pamêntulu României
Adi se préda de dusmanu.

Si o bine-cuvîntare
Dati ostasiloru Români,
Care mergu catra hotare
Sè respinga pe pagâni.

Sai Române si ié arm'a !
Domnulu tierii-a datu alarm'a !

Sociore multu duiose,
Aveti ânima in voi,
Caci veti fi mai radiose,
Cându barbati-oru fi eroi.

Dómna tierii, cá socia,
Dà si Ea scumpu-i odoru ;
Pentru maic'a România
Dà pe mândru-i socioru.

Sai Române si ié arm'a !
Domnulu tierii-a datu alarm'a !

Er voi, juni ostasi, ce 'n pepturi
Aveti ânimi românesci,
Aperati a tierii drepturi,
Cá in timpii stramosiesci.

Dati o patria frumosa
La urmasii vîtori,
Libera si maiestosa,
Cá unu dulce raiu cu flori.

Sai Române si ié arm'a !
Domnulu tierii-a datu alarm'a !

Vedeti voi ? In ésta tiéra
Nu-i unu degetu de pamêntu,
Ce n'a fostu odiniôra
Stropitu de unu sângue săntu.

Nu-i o mâna de tierâna
P'aste plaiuri românesci,
Fara pulbere strabuna
De-oseminte parintesci !

Sai Române si ié arm'a !
Domnulu tierii-a datu alarm'a !

Tricolorulu mândru sbóra
Peste fiii de eroi !
Domnulu tierii lu-desfasióra,
Cu Elu fiti, caci e cu voi.

E vitézu ! Anima are !
Si-si iubesce-alu seu poporu !
E din Fridericu celu mare !
Si va fi invingatoru !

Sai Române si ié arm'a !
Domnulu tierii-a datu alarm'a !

N. T. Orasianu.

II.

Marsiulu 1877.

Dedicatu armatei române.

Calca, Române, plinu de mândria,
Radica-ti fruntea, susu nesfitu !
Căci sub picioare órb'a trufia,
A pagânamei, tu ai sdrobitu !

Fal'a strabuna érasi invia,
In fia-care peptu de Român,
Căci dênsu 'n sufletu si-a scrisu sè fia
Liberu si 'n tiér'a-i singuru stapânu !

Isi lasa plugulu, sap'a si carulu
Si 'n locu de cosa ié pusc'a 'n mâni !
Da cu nadejde, nu vré hotarulu
Sè i-lu mai calce pasu de pagâni !

Tiér'a e mica, ênse e tare,
Căci are bratie si peptu de feru,
Sufletu cu viétia, ânima mare,
Credintia, scutulu, nadejdea 'n ceru !

Calca, Române plinu de mândria,
Radica-ti fruntea, susu, nesfitu !
Căci sub picioare órb'a trufia
A pagânamei, tu ai sdrobitu !

Gr. Bengescu.

III.

Marsiulu rosioriloru de la Vede.

— *Dedicatu Domnitorului Românilor Carolu I.* —

Ascultati ! cornulu resuna,
Fii tiér'a isi aduna :
In picioare, rosiori !
Căci pe Dunarea cea lata
Cete dese se aréta
De pagâni navalitori.

Si pagânu se 'ncéra
Dunarea la noi sè tréca,
Tiér'a a ni-o cotropí;
Arde, taie, jefuiesce
Ori-ce 'n cale-i intâlnesce :
Par' că noi nici n'amai fi.

A uitatu Hamidu Sultanulu
Si de pasia Caraimanulu,
Si de marele Sinanu ;
Si 'n truf'a lui turcésca,
Crede lesne sè smerésca
Pe copíii lui Traianu.

Rosiori ! a vóstra pala
Fostu-a secoli mândra fala
A ostirii românesci :
Căci cu voi aperá Domnulu
Tiér'a, legea si chiar tronulu
Contra silei dusmanesci.

Lasati dar copíi si casa,
Munc'a câmpului si mésa ;
Arm'a rapede luati :
Arm'a care, invechita
Si de timpuri ruginita,
Unii încă mai pastrati.

Aretati că încă bate
In a vóstre pepturi late
Sufletu nobilu, vitejesescu ;
Aretati că nu-si va perde
Rosiorulu de la Vede
Numele celu stramosiesc.

E destulu de cându Românulu
Pléca capulu la stapânu
Din Stambululu pagânescu :
Este timpu sè ne respundia
La straini de ce sè vîndia
Din pamântulu românescu ?

Dunarea dar sè rosiésca,
P'alu ei luciu sè plutésca
Numai trupuri de pagânu ;
Sè-si aduca ér a minte
D'ale vóstre lunge flinte
Si de gróz'a de Român.

Priviti stégulu liberării,
Radicatu de Domnulu tierii,
Stranepotu de mari eroi ;
La elu ochiulu dragu tintesce
Totu Românulu ce robesce,
Strainatul de lângă noi.

Acestu stégu cându se redica,
Lacrami calde din ochi pica,
Si betrânnii 'ntinerescu ;
Muresiulu spumatu mugescu,
Pindulu tainicu se jelesce,
Ér Carpatii se clatescu.

Inainte dar cu totii ;
Secerati in câmpulu mortii,
Sut'a mea de rosiori !
Si pagâni d'aru fi o mia,
Téma vóue nu ve fia :
Voi sunteti nemuritori.

Căci nu moru cei ce se bate
Pentru-a tierii libertate,
Tronulu ei si Dumnedieu.
Si e sănta-acea 'nfratre,
Ce conduce la jertfire
Unu poporu si Domnulu seu.

M. C. Manculescu.

SECRETELE CASTELULUI.

— Romanu, de XAVIER de MONTÉPIN. —

(Urmare.)

Saint-Maixent vinì, si amendoi se indreptara pe
niste căi acoperite, catra pavilonu, care se află cam la
unu patrariu de mila de castelu.

Lazaru a disu adeverulu esactu, facêndu dluí seu raportulu pe care lu-cunóscem.

Pavilonulu, construitu mai bine de unu seculu, oferí din afara aspectulu unei case parasite de totu.

Arborii mari cari lu-dominau tîneau in giurulu loru o umediéla vecinica. Plô'a si vînturile in multe locuri facura sè cada cimentulu de pe pareti; muschi si bureti acoperira partea de a supra si miriade de ierburi nebune cresceau in libertate de alungulu parétilor.

Lemnale din ferestri pareau cà nu se tinu in loculu loru, decât prin unu echilibru miraculosu, aparintia amagitóra, caci niste legaturi din launtru le tîneau fôrte solidu.

Unu peronu cu trei trepte de totu desfacute, conducea la usi'a de goronu crepata si mohorita.

Sè dicemu indata, cà acestu pavilonu avea spre campia o a dôu'a esire.

Lactance, scotindu din buzunarulu seu o cheia massiva, se suì pe peronu, deschise usi'a si se retrase că sè lase pe Saint-Maixent a intrá.

Dôue odâi de marime mijlocia formau parterulu.

Sensualulu intendantu a metamorfosatu un'a din aceste odâi in sala de mâncare si cealalta in budoar.

Tapiserie flamânde cam palide, dar totu pas-trându o fatia buna, acoperiau paretii si consunau bine cu mobiliele antice, scose din garde-mobiliele castelului.

Erá conveniabilu, aprope lusuriosu, si nenea Lactance dede proba de gustu, conducêndu compunerea tuturor acestora.

— Eh! eh! — esclamà Saint-Maixent, — ce mi-ai disu a séra? In adeveru, scumpulu meu, dta esti pré modestu! Eu me asceptám lu-vr'unu bordeiu, si éta cà gasesc unu micu palatu!

— Dlu marquis si-bate jocu, — murmurà intendantulu.

— Ba nu. Aice totu mi-pare fôrte bine aranjati si de minune alesu, considerandu mijlocele de cari ai dispusu. Voiu avé trebuintia de acestu pavilonu, demnulu meu Lactance, si eu te rogu a mi-lu imprumutá.

— Dlu marquis scie bine, cà stau ca totulu gata ordinilor sale.

— Ti-ceru unu servitiu, — continua Saint-Maixent, — dar pentru care ti-voiu fi fôrte deobligatu. Ai o cheia dupla la acestu micu paradis?

— Nu, dle marquis.

— In adeveru?

— Nu mi-asiu permite nisi o minciuna.

— Ai dreptu, — dise Saint-Maixent ridiendu, — am uitatu, cà esti devotu! E bine, fiindu cà ai numai acést'a chieia, voi-vei sè mi-o dai?

— Éta-o!

— Cându nu voiu mai avé trebuintia de ea, nu voiu intardia a ti-o reintórce.

Si marquisulu se reintórse la castelu.

Nu numai cà frumós'a Olimpia a ascultatua fara mânia si fara sè-si bata jocu cuvintele gingasie si declaratiunile passionate ale marquisului, dar inca — precum scimu, in momentulu in care recunoscintia unui servitiu pe care ea lu-credea fara margini, — i aprinse esaltatiunea, si dins'a si-descoperi amorulu seu.

O femeia care iubesc si care a spusu acést'a, nu mai resiste decât numai pentru forma, si Saint-Maixent nu se indoia, cà domn'a Chavigny va consimti in curêndu ai acordá o intelnire, séu mai bine a dice o convorbire singuratica intr'unu locu desiertu, unde nici unu martoru curiosu, si netrebuintiosu nu va intrerumpe conversarea inceputa, caci — ce e dreptu — o vedeia in tóte dilele si mai in tóte órele, cu tóte aceste inse o isolare completa, o retragere scutita de ori ce suprindere neprevediuta, nu esistá nici odata pentru ei doi.

Marquisulu si frumós'a Olimpia erau totu-deupa sub privirile servitorilor din castelu, si toti scimus că servitorii si cameristele sunt observatorii cei mai infricosiati.

Saint-Maixent nu se insielá in conjecturile sale.

Doué óre dupa visit'a sa in pavilonulu parcului in societatea onestului Lactance, elu ceru dnei Chavigny cu caldur'a comunicativa a eloquentiei celei mai passionate, o convorbire in singureitate, in óra cându misteriulu si-va desvoltá velurile sale in giurulu lor.

Olimpia ântâiu refusà, si dedù dreptu pretestu refusului seu tóte acèle delicate pudori ale virtutii, cari se lupta, si cari voiesc sè resiste chiar vointiei ànimei sale.

Marquisulu prevediù acést'a resistintia si avea argumintele sale pregitite. Nu-i fu greu a frângé fragil'a intaritura a obiectiunilor junei femei.

Olimpia si-schimbă tactic'a.

Ea nu mai vorbia de onórea sa, ci numai de reputatiunea sa.

Acést'a era o concessiune fôrte mare, si concessiunile perdu mai iute pe femei decât imperiile.

Dn'a Chavigny pretestă, cà ea n'ar puté sè tréca pragulu apartamentului lui Saint-Maixent fara a se compromite (ceea ce erá adeveru), si cà dinsai inca erá cu neputintia a-lu primi in alu ei, unde femeile mergeau si viniau fara incetare.

Erá a dâ ordine macar si pentru o óra, si a-si inchide usi'a care totu de un'a erá deschisa, inca erá unu ce fôrte tradatoru.

Marquisulu se acceptá la aceste obiectiuni, sè dicemu mai bine, le doriá, ceea ce nu-lu impiedecá nici decât de a paré intristat si a luá fatia unui omu care despera de succesu.

Acést'a fatia gelinda umplu de indurare pe frumós'a Olimpia, si fiindu cà femeia mai nainte de tóte e induratóre, ea decise a versá putinu balsamu pe ran'a ce a facutu.

— Nu te necasî, amiculu meu, — dise ea cu vocea sa cea mai dulce, — scîi cà eu te iubesc! Va viní o di fara indoiala, ce dôra e aprope, cându noi mai fericită decât astadi, ne vomu puté vedé departe de lume si a ascunde de tóte privirile unu amoru curat, din care pecatosii aru face o crima... Dar astadi, dta scîi chiar atât de bine că mine, nu e cu putintia. De cumva eu sum cu totulu pentru dta, precum dici si precum eu credu, bunulu meu renume trebuie sè-ti fia scumpu, si ar fi pentru dta o durere cruda de a me vedé pentru gresiéla dtale perdiendu stîm'a si respectulu ómenilor de omenia. Fara a mai contá, că pusa in o situatiune falsa si grea prin o casatoría urita, am trebuintia de patronarea contesei, vér'a mea, si cà acést'a patronare mi s'ar retrage, de cumva, — macar si prin o purtare gresita, — asiu dâ unu singuru pretestu calumniei.

— E bine, da, ai dreptu, — esclamă Saint-Maixent cu unu tonu convinsu, — da, onórea dtale, mi este mai scumpa decâtă chiar dtale. Dar de cumva eu asiu gasí unu mijlocu de a pastră acést'a onóre? De cumva converborile ce-ti ceru s'ar puté intemplá fara cá sè nasca vr'o presupunere, fara sè deie cauza de columnă : face-ai dta ceea ce-ti ceru? . . .

— N'asiusi siovaí, — response Olimpia, care credea a nu se angagiá multu.

— E bine, voiú caută! — reluată marquisulu cu focu, — si pe onórea me de gentilomu, voiú gasí, caci

cându Olimpia lu-rogă sè se esplice, i vorbì de pavilonulu perduto la marginea parcului si din care o usi se deschide spre câmpia, si i propuse unu planu combinat cu multa istetimă, in care nici inteleptiunea cea mai reincrediatore nu ar fi pututu gasí nimica de respinsu.

In fia-care dì, dupa miédia-di elu se va urcă pe calu si se va departă in vederea tuturora.

Dupa unu incungiuru elu si-va ascunde calulu in o casa de câmpu, séu intre niste tufe mari, va sosí in pavilonu pe usi'a din afara lasându deschisa cea de

Hobart pasia, contra-admiralulu flotilei turcesci.

nimica nu e cu neputintia unei vointie cá a mele, indemnata de unu amoru cá alu meu.

Scimu că Saint-Maixent a si gasită. Déca elu a jocat acést'a mica comedía, a facut'o numai spre a constringe pe frumós'a Olimpia a se angagiá fatia de elu. Si in privinti'a acést'a elu reesi cu totulu.

A dôu'a dì tóta deminéti'a elu fu de parte, cându reapară in castelu si cându se află in presinti'a marquisei, fati'a lui stralucita esprimă bucuri'a succesului.

— Am reesitu! — fu primulu seu cuventu; si

catra parcu.

Olimpia, la rîndulu ei, va ratacă sub arbori, fiindu sigura că nu va fi nici urmata nici spionata, fiindu că tóta lumea o credea singura. Ea se va apropiá incetisioru de pavilonu, si nimene, afara de paseurile ceriului, nu o vor vedé trecendu pragulu.

Marquisulu incheia cu acést'a peroratiune cu efectu :

— Vedi că am prevediutu tóte; nu ai de a te teme de nimica, nici de lume, nici de mine, căci lumea nu pote sè scie nimicu, si onórea dtale e in sigurantia

sub ingrigirea onorei mele. Déca vei siovaí, vei aretă că n'ai pentru mine nici stima, nici amoru; si despre-tiutu de dta, respinsu de dta, nu mi-ar remâne decâtù sè moru! Vrei sè moru?

— Nu... — gângavă jun'a femeia, cu ochii la-sati in josu si cu fati'a inrosita, — ti-am promis... si mi-voiu tîné vorb'a.

IV.

Noutatea mare.

Frumós'a Olimpia in adeveru si-tinù promissiu-nea. In diu'a urmatore, cu precautiunile cuviinciose, ea merse a se intelni cu Saint-Maixent in pavilonu. A-cést'a se repeti in fia-care dì, si espirile amantiloru erau asiá de bine ascunse, incâtù dintre servitorii castelului nimene (esceptandu firesce pe onestulu intendantu Lactance) nu presupunea acésta misteriosa intriga.

Cam la dóue septemani dupa prim'a intelnire, Saint-Maixent, sub pretestulu istetiu, că onórea sa lundiémna d'a luá fatia de amant'a sa unu angajamentu de fidelitate vecinica, i dadu o scrisore care sună astfelu:

„Pe onórea mea de gentilomu si pe partea mea din paradisu, juru că voiú luá de socia pe marquis'a O-limpia d'Aubray de Chavigny, candu Dumnedieu a Totu-puterniculu, care tine in manile sale viéti'a ómeniloru, va chiamá la sine pe marquisulu Chavigny.“

Urmá datulu si subsciriarea.

Olimpi'a, vediendu in acestu angajamentu, ser-batorescu si facutu din libera voia, o mare proba de amoru, nu voiá sè remana mai josu decâtù amantulu seu si grabi a comune declaratiunea urmatore:

„Juru inaintea lui Dumnedieu, că nu voiú avé nici odata altu barbatu, candu vointi'a cerului me va face veduva, decâtù pe marquisulu Ludovicu-Andrei-Sigismundu de Saint-Maixent.“

Si se subscrise:

„Marquis'a d'Aubray de Chavigny.“

Curióse datine aceste ale unei epoce, unde cu-getarea religioasa se vériá in tóte, chiar si in reu.

Eta brun'a Olimpia, care inca nu erá o femeia de totu corupta, facea sè intrevina numele lui Dumnedieu că sè sanctioneze intr'unu modu óre-care cu-vintele ei adultere.

Din momentulu acest'a, marquisulu si domn'a Chavigny se considerau că doi ómeni, cari se voru intruni nu peste multu; ei nu mai aveau ce sè ascunda unulu de altulu si nutriau in comunu dorintiele si sperantile loru.

Saint-Maixent se aretă asiá cum erá, asiá cum trebuiá sè fia spre a esaltá pana la deliru passiunea frumósei Olimpie.

Elu se aretă lacomu de luxu, de lucore, de placi-erinte, si domn'a Chavigny intielese, că ea trebue sè-i realizeze visurile; caci déca elu doriá tóte aceste, — si ea nu se putea indoí de ast'a, — avea sè le imparta tóte cu ea.

Dar spre a duce o viéti'a atâtu de stralucita, spre a fi meteorii straluciti ai marelui orasii Paris, spre a intruni cea mai innalta nobletia a Franciei in salónele unui otelu splendidu si in parcuh unui otelu că si principescu, — in fine, spre a luptá in contra celor mai mari domni de la curte si spre a-i invinge prino pompa fara margini: avea marquisei, ori cátu

de considerabila erá aceea, nu putea ajunge. Zestrea ei de dóue milioane avea sè evaporeze că ap'a din o cal-dare pré incaldita.

Saint-Maixent aduse fara greutate pe Olim-pia, sè-si faca singura acésta reflexiune descuragiatoare.

Elu i response, că gresiesce nefacêndu socotela de mostenirea cea mare a lui Rahon, care trebuiá sè fia a ei in calitatea sa de rud'a cea mai de aprope in amendoué liniele.

Dómna Chavigny facut din capu.

— Poti dta presupune, frumósa Olimpio, — in-trebă marquisulu iute, — că contele si contess'a s'aru puté gândi sè te desmostenésca?

— Eu nu presupunu asiá ceva, — response ju-n'a femeia, — si sum convinsa, că nimica nu este mai departe de cugetulu loru; dar cugeta, că vér'a abia e de trei-dieci de ani, si că insu-si contele — de si ceva mai betranu decâtù soci'a sa — e inca si acuma mai că tineru. Ei voru puté si trebue sè traiésca inca timpu multu... atât'a dora că si mine. A contá la sucesiunea loru, ar fi nebunia!

Acuma Saint-Maixent facut din capu.

— Nu crede acést'a, — dise elu. Contelete e de o constitutiune slaba, de o sanetate indoiosă; elu va murí tineru. Incâtù pentru contess'a, cine scie? Ceea ce astadi pare plina de viéti'a, mane se poate culcă in mormentu.

— Dta uiti, — reluă Olimpi'a, — că vér'a mea pote sè devina mama, si atunci remasu bunu mos-tenire!

Marquisulu inceput sè rida cu hohotu.

— De cumva n'ai in contra dtale decâtù acésta posibilitate, — esclamă elu, — n'avé nici o nelinise! Am datin'a sè nu credu in minuni, decâtù numai in acele, pe cari Biseric'a ni le ordóna sè nu ne indoim in ele, si inca...

Pentru ce vorbesci despre minuni?

— Pentru că domn'a Rahon, maritata de patru-spre-dieci ani si remasa asiá multu timpu fara copíi, e sigur că nu va avé nici odata, afara de cumva s'ar intemplá o minune mare, si tocmai minunea a-cést'a mi pare neadmissibila.

— Dumnedieu sè deie! — murmură frumós'a Olimpia, — caci de cumva avea acést'a ar scapă din manile nóstre, amu deviní in adeveru vrednici de plansu. Nimica din cele ce visàmu nu se poate realiza cu bietele mele dóue milioane.

Dómnei d'Aubray de Chavigny, că multora din ficele Evei, i lipsiá putina logica.

Unu momentu mai nainte ea a declarat, că nu contéza de felu la mostenirea ruedelor sale aprope, si acuma ea afirmá — mai fara de nici o transițiune — că acea mostenire erá conditiunea absoluta a esistin-tiei sale.

Saint-Maixent nu aflá de felu potrivitu a vor-bi de acésta contradicere flagranta, cu atâtu mai vîr-tosu, că dinsulu a inspiratu-o Olimpiei.

Dilele si septemanile treceau, si timpulu hota-ritu pentru rentórcerea contelui si a contessei a tre-cutu de multu.

Annibal a scrisu de dóue ori séu de trei ori marquisului.

(Va urmá)

S A E O N U

Calindarulu septemanei.

Dumin.	12 24	E. 4 d. R. cc. pp. Onufriu, Petru.
Luni	13 25	s. m. Acilina, c. p. Trifiliu.
Marti	14 26	pr. Eliseiu, s. p. Metodiu, c. Iulita.
Mercuri	15 27	pr. Amos, s. m. Dula, s. p. August.
Joi	16 28	s. p. Ticon, s. st. m. Marcu.
Vineri	17 29	ss. mm. Manuil, Saul, Ismail, Isauru.
Samb.	18 30	ss. mm. Leontiu, Ipatiu, Teodul.

CRONIC' A RESBOIULUI.

Damele române si resboiulu.

Din Alba-Iulia primimu urmatorulu apelu, ca ruia cu bucuria i facemu locu aice :

Stim. Dle Redactoru !

Bine-voiti a publica urmatorele siruri :

Alba-Iulia 15 junie 1877.

In urmarea ordinatiunii ministeriului magiaru, nefindu permisu constituirea de comite de pentru ajutorarea fratilor ostasi români raniti din Roman'a libera, si astu-felu propusulu damelor române din locu de a constitui unu atare comitetu inca remanendu ne-realabilu : subscrisele, fia-care in parte, basate de-o parte totu pe mentionat'a ordinatiune ministeriala, care nu interdice colctari prin persoane singuratice, de alta-partie inse petrunse de simtiulu fraticescu si umanitaru in caus'a ostasiului românu ranitu, ne-amu decisu a deschide separatu câte o lista de subsciere pentru contribuiri atât in bani, câtu si scame si bandage, circulandu aceste liste aci in locu, si pe câtu se va puté si in giuru, si administrandu ofertele incuse la loculu competinte, precum la timpulu seu dandu si socota publica in foile nôstre nationale.

Aducandu acésta la cunoscintia publica, o facemu in sperant'a aceea, că in alinarea ranei vulneratului ostasiu românu luptatoru pentru caus'a drépta nationala, in acést'a sănta datoria deosebitu a femeii române, vom avé consotie câtu mai multe si in tóte partile locuite de români.

Eufrosina Cirlea.

Eufemia Piposiu.

Din Clusiu ni se scrie : Abia se lati faim'a, că soldatii români sangeréza in lupt'a pentru independentia, si damele române din Clusiu si incepura a cugetá la mijloclele necesarie de a concurge cu balsamul vindicatoriu ostasilor rânniti in resboiu.

Deci numai decâtu se si constituira intr'unu comitetu sub presiedint'a dnei Maria Iliesiu.

Comitetulu inse nu-si putu incepe activitatea, caci fu desfintiatu. Inse cum ?

Capitanu supremu din locu, cită pe presiedint'sa comitetului dn'a Iliesiu, la cas'a magistratului si acolo se apucă sè-i esplice ordinatiunea ministeriala, invitându-o in terminii lipsiti de ori ce tactu, că numai decâtu sè disolvă comitetulu.

Prin desfintarea comitetului nu s'a perduto nimicu ; dn'a Iliesiu numai decâtu a luatu a supra-si tota sarcin'a si fara a perde ceva din simtiulu ce-lu nutresce pentru vieti si salvarea Românișmulni, lucra si cu mai mare resolutiune, in butulu tuturor

tentatiunilor mârsiave, ce au scopulu de a inegrí totu ce are caracteru românescu.

In urmarea acesteia tinerimea româna din locu, vedindu caracterulu celu firmu alu nobilei femei române in 1 juniu se si duse, sub conducerea tinerului Abs. Todea, spre a-si descoperi sympathi'a facia cu caus'a si totu-odata ai multiam pentru luarea initiativei.

Dn'a Iliesiu respunse tinerimei cam urmatorele : „Primiti Domniloru cea mai frumosa a mea multiamita pentru galant'a dvostre gratulatiune ! Eu o primescu că pe unu actu de curtoasia a bravilor tineri români din Clusiu. Ceea ce am facutu, a fostu numai implinirea unei sănte datoria, ce ar trebuí sè-o cunoșca fia-care crestinu, fia-care locuitoriu alu Europei culte.

„Eu despre a mea parte ve asigurezu, domnii mei, că persecutiunea si maliti'a nici odata nu me vor impedecá de a urmá asiá, precum mi-si optesce ânim'a. Acést'a bate pentru fratii nostri, cari apera cu vieti'a si cu sangele lor famili'a, prunci si vatrele lor strabune !“

Damele române din Dorohoiu (România) au formatu unu comitetu, in scopu că prin concursulu tuturor damelor judeiene sè adune ori ce' ofrande. Buroul comitetului s'a compusu astfelu : vice-președinte Cleopatra Rosetti, Ecaterina Manoltu, — secretare : Olga Foca, Emilia Gherghel, — cassiera : Adela Mihailescu. Comitetulu a oferit presiedint'a Mariei Sale Dómnei Elisabeta, care a si primit'o. Dupa acésta comitetulu facu unu apelu caldurosu catra tóte damele române. Membrele comitetului sunt damele : Cleopatra Rosetti, Ecaterina Manoliu, Olga Foca, Emilia Gherghel, Adela Mihailescu, Matilda Firer, Profira Jipa, Casandra Dimitriu, Elionora Coroi, Agripina Scolari, Zamfira Orasca, Smaranda Ivanovici, Elena Brânzano, Elisa Gherghel, Luisa Bernaschi, Elena Ciorn, Agripina Nedelcu, Elena Monolachi, Ecaterina Tautu, Anica Ionescu, Maria Degeratu, Smaranda Viciu, Zamfira Tigulea, Ecaterina Ionescu, Elena Tinta, Aglaia Calcâncraur, Nastasia Caragea, Maria Giosanu, Olimpiada Babulescu, Teofila Ciornovodeanu, Hanrieta Dimitriu, Varvara Ionescu, Mari Budisteanu, Valeria Marcian, Theresa Cherimbah, Mari Urechi, Aglaia T. Vamesiu. Dsiorele Sofia Calcâncraur, Agripina Ianacovici, Natali Gorov, Natali Petru Gorov, Eleonora Ionescu, Aneta Tautu, Anastasia Raclis.

Damele române din Iasi. Cetim in „Curierulu“ (Balassan) din Iasi : Numai cine a visitat dilele aceste salónele dlui Nicu Ceaur Aslan, puse la dispositiunea comitetului centralu alu damelor din Iasi pentru ajutorul ostasilor români raniti, isi poate face o idea de aceea ce poate bun'a vointia si perseverant'a, când sunt puse in serviciulu unui actu atâtu de maritiu cum e acelu alu comitetului de care ne ocupâmu. Nu este inca o luna, de când unu numeru de dame din societatea nôstra cea mai alésa, având in frunte pe respectabil'a si multu piós'a Dómna Maria Rosetti de Rosnovanu, s'a formatu in comitetu spre a veni in ajutorulu ostasilor români, si deja fructele culese

au trecutu peste tóte asteptàrile. Sumele si obiectele adunate pâna astadi sunt mai multu de cătu de ajunsu pentru organisarea si intretinerea unei ambulantie, care in curênd va si plecă pe câmpulu de resboiu. Casele dlui Aslan sunt transformate intr'unu adeveratu atelieru, unde se lucrëza cu o rara activitate si de unde dn'a Aslan este nelipsita. Aicea, vedi pe dn'a Codreanu care stă de diminézia pân' in séra croindu bandage si celealte trebuitore ranitilor, dincolo alte dame cosêndu, mai incolo altele facênd scama si asiá mai departe.

Apoi in giurulu salelor, dulapuri cu aprópe de una suta oca scama fina pusa in frumóse saculetie albe si arangiate intr'o ordine admirabila, bandage, lighi-nuri, si diferite instrumente de hirurgie. Intr'o alta sala se afla multime de lazi cu totu felulu de medicamente si alte obiecte. Déca s'a ajuns inse la unu resultatu atâtua de frumosu intr'unu timpu atâtua de scurtu, caus'a este că pe lângă grab'a cu care publicul a respunsu la apelulu comitetului, acestu din urma a procedat cu multa prudentia si n'a crutiatu nici unu sacrificiu séu osteneli. Am vediutu dame cari pôte in viéti'a lor n'au umblatu dóua óre pe josu prin caldurele caniculare ce ne inadusia in acest ano-timpu si cari acum percurgu stradele de diminézia pâna in séra, âmplându din casa 'n casa si adunându ajutoruri pentru raniti; amu vediutu pe altele luându-si sialele cu cari se impodobiau si sacrificându-le pe altarulu patriei. Onore dar comitetului centralu alu damelor din Iasi! Onore tuturor acelor cari s'au grabit u respunde cu atât'a caldura la apelul lor si a face că oper'a marézia pe care au intreprins'o, sè fia incununata de unu atâtua de stralucitu succesu!

Dn'a Maria Edgar Gherman si soro-sa domnișoară Agatha Jean din Bucuresci au tramis Societătii Crucei-Rosie 700 dramuri scama.

Dsior'a E. Malla a datu in teatrulu celu mare din Bucuresci o represintatiune estraordinara, sub patronagiul Mariei Sale Elisabeta Dómina, in beneficiul soldatilor raniti. Acésta represintatiune avu locu la 31 maiu, cu concursulu dlor L. Wiest, C. Dimitrescu, dn'a E. Popescu, Amelia Wilner, T. Patrascu si alu dlor Manolescu, Mateescu, Hagiescu, P. Ionescu, Dimitrescu.

Ambulanti'a damelor din Iasi — precum ni spune „Romanulu“ — e gata, si dlu L. Rusu, unulu dintre cei d'antâi chirurgi din tiéra, care a oferit u gratis serviciile sale, e gata a plecă cu ambulanti'a pe câmpulu de bataia.

Damele din T. Jiului au constituitu o societate cu numele „Gorjii“, care are de scopu a viní in ajutorulu soldatilor români. Scopulu Societătii „Gorju“ nu va puté fi schimbatu inainte de terminarea resboiu lui, in urma inse Societatea se va transformá in o societate de binefaceri. Membre ale comitetului sunt damele : Sevastitia Balanescu, Maria Barbulescu, Profira Brosteanu, Elena Camarasiescu, Paulina Carabatescu, Ana Constantinescu, Catherina Cornoiu, Ana Costescu, Elena Economu, Ecatarina Frumusianu, Maria Lascar, Raluca Lascar, Alesandrina Macescu, Ana Mihale, Maria Moschuna, Efimia Plestoianu, Sultana Radulescu, Smaranda Seftoiu, Paulina Sâmboteanu, Ana Urdarianu, Ecatarina Urziceanu, Paulina Vincler, Alesandrina Vladoianu, Sevastitia Vulturescu. Buroulu comitetului s'a compusu astfel : presiedinta Paulina Sâmboteanu ; v.-presiedinta Sma-

randa Seftoiu ; membre Ana Urdarianu, Efimia Plestoianu, Sevastitia Balanescu ; secretare Alesandrina Macescu, Paulina Carabatescu ; cassiera Ecatarina Frumusianu.

Dómnele din Focsani : Raluca Corbu, Maria Liciu, Elena Trufanda si Elisa N. Voinov, luându initiativ'a unei subscrimeri pentru „Crucea Rosia“, au adunat intr'o singura di 700 lei.

Dómnele din județiulu Tecuci, despre a catoru comitetu relataramu in nrulu trecutu, inca l'a pusu sub patronagiul Mariei Sale Elisabeta Dómn'a, care a si primitu presiedinti'a oferita.

Dn'a Sofia Diamandescu a adunatu obiecte de la urmatórele dómne : Maria Besarabescu, T. Spirescu, Maria Cristopol, Sofia Diamandescu, Marghiola Cornescu, dsior'a Caligari, si de la căti-va domni.

Dn'a Eugenia Statescu a adunatu obiecte de la urmatórele dame : Anica Rocov, Statescu, Ana Jalomitiénu, Maria Dragosiu, Elena V. Paraschivescu, si de la mai multi domni.

Dn'a Ecatarina Petrescu din Braila a adunat de la unu numeru mare de dame sum'a de 981 lei 60 bani.

Comitetulu damelor din Falticeni inca a adunat unu numeru fórt considerabilu de obiecte trebuinciose ostasilor români raniti.

Urmatórele dame contribuira particularu in favorulu ranitilor români : dsior'a Penescu, Caliopi Cernovitiénu, dsiorale E. si N. Mosioiu, dn'a Amelie, dn'a Susana Angelu, dsiorale Rachila, Elisa si Salie Cretiu.

Totu pentru ostasii români raniti.

Dlu Desideriu Borbola, advocatu si proprietariu in Oradea-mare, a intreprinsu o colecta pentru scopulu indicat in fruntea acestor notie. La acésta colecta au contribuitu urmatorii domni : Desideriu Borbola 500 franci, Grigoriu Fabianu parocu in Jidani 10 fl., Iuliu Fabianu proprietar in Jidani 10 fl., Georgiu Siuta parocu 2 fl., Ilie Turdeanu 2 fl. Sum'a 500 de franci si 24 fl., care s'a si tramis dlu George Baritiu.

In Baia-de-Crisiu s'a facutu urmatórea colecta : De la dr. St. Erdeli 5 fl., S. Bolfa 4 fl., I. Adamovicu 5 fl., Aug. Onitiu 1 fl., Sig. Borlea 15 fl., P. Gligor 10 fl., Georgiu Secula 20 fl., G. Padureanu 5 fl., P. Tisu 5 fl., Ionu Simionasiu 5 fl., P. Albescu 1 fl., Teodoru Popu 5 fl. Sum'a 81 fl., care s'a si tramis la loculu competiente.

Dómnele israelite din Bucuresci publica in diarele de acolo prim'a lista de contribuiri adunate de catra comitetulu acestor dame.

La Iasi — precum ni spune „Stéu'a României“ — la 29 maiu a avutu locu pe scen'a teatrului o represintatiune data de căti-va artisti din trup'a dramatica cu concursulu cătorva domni diletant, in beneficiul ostasilor români raniti. Vinitulu a fostu 1400 franci.

Clubulu tinerimei din Bucuresci a pusu la dispositiunea guvernului 4000 lei pentru trebuintele armatei, — éra 2500 lei va dá Societătii Crucea-Rosia, afara de acést'a 500 lei pe fia-care luna pâna la sfîrstul resboiu lui.

Dnii doctori: Calender, Felix, Sergiu, Romniciu si Fiala din Bucuresci au oferit gratis serviciile dloru că medici pe timpul cătuva fi trebuintia.

Clerulu eparchiei Rîmnicului, Noulu Sevren, a formatu, sub patronagiului episcopului de acolo, comitete pentru ajutorulu armatei. Tôte comitetele addressă acuma apeluri caldurose catre preotime. Preoti cu crucea 'n frunte!

Comitetulu israelitilor din Galati a adunat pân'acuma 3956 lei si 90 bani. Mai multe liste sunt inca in circulatiune.

Dnii P. Nitiescu si St. St. Sihlénu, au datu la 7/19 juniu in teatrulu celu mare din Bucuresci o reprezentatiune estraordinara, in folosulu ambulantelor române, sub patronagiului Înnaltimei sale Elisabeta Dómnă, cu concursulu dnei Flechtenmacher si aludloru N. Fleva, G. Brateanu, C. Dimitrescu si Câmpianu.

Logi'a franc-masonica: „Intieleptii din Heliopolis“ din Bucuresci, a oferit suma de 500 lei.

Comitetulu israelit din Iasi a tramsu pân'acuma la dispositiunea Societătii „Crucea Rosia“ suma de 10,544 lei 10 bani.

Alte contribuiri: Dlu P. Tufelcica a adunat 1115 lei, Presiedintele societătii „Economia“ din Focșani a colectat 702 lei, dlu Al. Curtiu a adunat 376 lei.

De la Bucuresci.

— 5/17 junie. —

(Visită Domnitorului si Dómnăi la imperatulu Russiei in Ploesci, — imperatulu in lagarulu bulgarescu, — „La revedere peste Dunare!“ — plecare legiuinii bulgare de lângă Ploesci, — sanatoria tiarului, — viitorulu cartiru generalu, — imperatulu la Bucuresci, — principele Milan la Bucuresci.)

Domnitorulu si Dómnăi, invitati din partea Imperatului Rusiei, au mersu, insociti de maresialulu curții, de d. A. Mavrocordat, siambelanu alu Dómnăi, si de doi dni adjutanti domnesci, dumineca, 29 maiu, cu unu trenu expresu, la órele $4\frac{1}{2}$, la Ploesci, spre a prândi la Maj. Sa.

Mariile Loru au sositu la Ploesci la órele $5\frac{3}{4}$. Maj. Sa Imperatulu, impreuna cu Marii Duci Czarevici, Nicolae Nicolaevici si ceilalti membri ai familiei imperiale, au primitu la gara pe Mariile Loru.

Imperatulu sarută man'a Dómnăi, presintându-i unu buchetu de flori, apoi i oferă bratiulu, se urcara in trasura; Domnitorulu se sui intr'alta trasura cu Marele Duce Mostenitoru, si, urmati de ceilalti membri ai familiei Imperiale, au mersu la quartierulu Majestătii Sale.

La locuintă Imperatului se află insiruita escortă imperială, compusa de deputariuni din tôte regimentele gardei. Dupa defilarea escortei a urmatu prândiul de familia la Maj. Sa.

La órele $7\frac{1}{2}$, Imperatulu impreuna cu Dómnăi si Domnitorulu, cu Marele Duce Mostenitoru si ceilalti Mari Duci au mersu de au visitatu tabera cazaclilor din garda. Maj. Sa Imperatulu a ordonat se dea semnalulu de alarmă; regimentulu a fostu indata gata, a incalecatu si a deflatu.

Dupa aceasta Majestatea Sa a insociu pe Înnaltimele Loru la gara impreuna cu Marii Duci, unde au statu pâna la órele 8 si 20 minute, cându, luându-si diu'a buna de la Mariile Loru, trenulu Princiaru a plecatu.

Domnitorulu si Dómnăi s'a reintorsu in capitala la órele 10 sér'a.

*

Din Ploesci se scrie cu datulu de 12 junie, că imperatulu s'a dusu in diu'a precedenta in lagarulu bulgarescu, visitându-lu cu amenuntulu, si vorbindu familiarminte cu mai multi oficieri.

In timpulu visitei, Imperatulu a manifestatu dorintă de a vedé pe capitanu Bactoha Nicoloff. Acestu oficieru lipsind din lagaru, s'a presentat in aceea-si séra la Ploesci la cuartirulu generalu alu Imperatului. Maj. Sa ilu primi indata si-lu imbratisia cordialu.

Acesta dovedă de inalt'a stima a Imperatului, pentru capitanulu Nicoloff se va esplica lesne déca se va aminti, că in anulu 1854, când Turcii trecu Dunarea pentru a atacă pe Rusi, elu a trecutu Dunarea in notu pentru a insciintia pe cei din urma despre intențiunea inimicilor.

Cându imperatulu a parasit u lagarulu, a disu catra oficieri : „La revedere peste Dunare!“

*

Legiunea bulgara a parasit u in 1/13 l. c. lagarulu Laga, aprópe de Ploesci si a plecatu spre Alessandria. Ea este compusa esclusiv din Bulgari, afara de oficieri, cari in cea mai mare parte sunt Rusi. Numai cinci bulgari sunt intre acestia, si inca si acestia si-au facutu educatiunea militara in Russia. Acestu corpu numera in totalu siese legioni de o mia omeni fia-care, trebuindu se formeze in curându o diviziune sub comandă generalului Stoleeff. La plecare toti erau veseli.

*

S'a scrisu in diuare, că tiarulu e indispusu si nu e sanatosu deplinu. Nu e adeveratu. Nici odata n'a fostu mai sanatosu si mai energicu, decât acuma.

*

Se dice, că viitorulu cartiru generalu russu se va muta dilele aceste din Ploesci la Alessandria.

*

Imperatulu Russiei a vinitu eri érasi la Bucuresci. A sositu aice la 5 óre dupa miédiadi, si indata s'a dusu la palatulu de la Cotroceni; a prândit u acolo si la 9 óre s'a intorsu la Ploesci.

*

Totu in acea di, sér'a la 9 óre sosi la Bucuresci principalele Milan alu Serbiei, carele fu primitu la gara cu onorurile cuvenite.

Principalele Milan purtă uniformă românesca de colonelu alu regimentului alu VI-le de infanteria, si era insotit de ministrul de externe si presedinte alu consiliului dlui Christici, de patru coloneli, intre cari si dnii Horvatovici si Lesjanin si de mai multi oficieri. Pretutindeni fu aclamatu de poporulu ce-i esă inainte.

Principalele se indreptă spre casele dlui Al. Catargiu, unde i era pregatita locuintă.

Domnitorulu Carol, care pe timpulu acestă se află la Cotroceni cu tiarulu, dupa plecare acestuia, i facu numai decât visita, pe care ospele o rentorse peste căte-va minute.

Eri demineti'a principalele Milan pleca spre Ploesci.

B.

Hobart pasia.

— Portretul pe pag. 281 —

Conformu promissiunii nôstre de a publicâ portretele barbatilor de frunte din ambele parti cari pôrta acuma resboiu, — éta deschidemu colónele nôstre de asta-data portretului unui barbatu, carele in armata turcesca ocupa unu locu de capetania, caci este Hobart pasia, contra-admiralulu flotilei ottomane.

Inse ori cine s'ar insielâ forte, de cumva ar crede, ca barbatulu acest'a e turcu. Nu! dinsulu e englesu.

De la resboiulu din Crimea flotila ottomana a trecutu prin mare schimbare. Asiá dicêndu s'a organisatu de nou. De atunce forte multi oficieri de marina englesi de rangu innaltu servescu la marin'a ottomana. Caus'a acesteia este, ca Anglia se aiba in Constantinopole o flota care se atérne de ea atât in respectu politicu, cât si comercialu. Pe vasele sultanului totulu e englesu: masin'a, ajustarea, tunurile si ómenii. Antecessorulu lui Hobart, contra-admiralulu Slade, asemenea a fostu englesu.

Ceea ce privesce biograff'a lui Hovart pasia, vomu insemná urmatorele. Elu s'a nascutu la 1822 din o vechia familia englesa. Intră in serviciu la marin'a englesa, si ajunse „commander“, dar facêndu multe datorii, fu silitu a-si dà dimisiunea. Merse in America, si sub numele „Roberts“ se aplică acolo, si facù parale, apoi se rentorse in patria, platindu-si creditorii. La 1867 intră in serviciu turcescu, si fu numit contra-admiralu, in care calitate atunce in data a luptatu in contra rescólei Grecilor din Creta, ér acuma probabilminte va ave unu rol mai mare.

CE E NOU?

Rescòla româna in Ardealu! Sub acestu titlu diuarele unguresci de aice si din Clusiu au alarmatul publiculu loru dilele trecute, comentându imparatiile lor fia-care dupa mintea si fantasi'a sa. Dar se vedem, ce se intemplat? Locitorii din Husaseu, lângă Blasius, s'au opusu comassarii. Va se dica nu este vr'o cestiune politica la mijlocu. Lucruri de astea s'au intemplat si intre unguri. In anulu 1875 a fostu unu casu analogu in Satmaru, pare-ni-se in comun'a magiara Cinghiru. Si totusi atunce diuarele unguresci n'au scrisu nimica. Dar acuma s'au grabit u suflă in trimiti'a de alarma. Compatimim pe colegii nostri de la diuarele magiare!

De pe câmpulu de resboiu de la Dunare n'avemu se relatâmu vr'unu faptu mai insemnatu. Rusii continua a ocupá tôte positiunile, carându si materialul trebuinciosu la trecere, dar incercare de trecere inca nu s'a facutu; se dice inse, ca acésta nu mai pote intardiá multu. Din Asia asemenea nu a sositu vr'o scire mai importanta. Muntenegrinii n'au asiá norocu ca in anulu trecutu, caci turcii in luptele din septemâna trecuta i-a respinsu.

Unu capitanu garibaldianu, Consolini, a situ la Bucuresci si — insarcinatu de Garibaldi — a propusu guvernului formarea unei legioni italiane.

Camer'a deputatilor Ungariei in septemâna trecuta tinu mai multe siedintie, votându legea in caus'a orfanala si alte menuntiusiuri. Tota lumea româna se asteptatu, ca ore-care dintre deputatii

nostrii de „partid'a nationala“ se adresseze o interbelatiune ministrului de interne pentru disolvarea comitetelor de dame române in favorul ranitilor români; inse nici unul dintre acesti domni nu se afla in Budapesta.

Spioni. Politi'a din Bucuresci a prinsu doi spioni, cari au fostu tramisi inaintea justitiei militare române. La Ploesci asemenea a fostu prinsu si tramisul tribunalulu militaru altu spionu, care si a si primiu pedeps'a.

Camer'a deputatilor Romaniei a luat hotaria de a se tramite de urgentia (in 24 ore) processulu ministrilor inaintea Curtii de cassatie.

In loculu dlu Axenti Severu s'a alesu depusatu dietalul dlu dr. A. Tincu advocate in Orascia.

Alesandru Petöfi, celu mai poporulu poetu litericu alu ungurilor, (care de origine era slovacu si se numia Petroviciu,) precum se scie, a fostu de fatia la batalia de la Sighisiora in vîra anului 1849, si de atunce nimene nu l'a mai vediutu. Nu s'a pututu inse constatâ, deca a murit u ba, caci nimene nu l'a vediutu mortu; cu tôte aceste opinionea publica ilu credea mortu, de ora-ce nu s'a mai auditu nimica despre elu. In asta credintia trecuta vr'o 28 de ani. In primavera acestui anu inse s'a ivitu in comitatulu Satmaru unu individu, carele dise, ca dinsulu in 1848/9 a fostu honvedu si ca atare a ajunsu in principate russesca, si transportatu dimpreuna cu mai multi unguri in Siberia, a traitu pân'acuma acolo servindu in bâile de plumbu, dimpreuna cu Alesandru Petöfi. Aceasta imparatesfre facu mare efectu a supra publicului ungurescu; inse pe cîndu unii voiau se afle de la elu informatiuni mai esacte, elu disparu. Nu peste multu se ivi lângă Clusiu altulu, care se numia Manasses si care asemenea afirmă totu aceste. Dinsulu, firesce, atrase numai decâtua atentiunea si fu ascultatu in forma oficiala la Clusiu. Intr'aceste diuarele unguresci tinura publiculu loru o septemâna intréga in cea mai mare iritatiune prin felu de felu de imparatesfri. In urma apoi se adeveri, ca imparatestorulu e unu siarlatanu, si ca nici numele lui nu e Manasses, ci — Pap János. Dinsulu va fi fostu probabilmente si acela, carele a vestit u mai antâiu prin Satmaru acesta mistificatiune.

Biserica si scola.

Sinodulu bisericescu alu Romaniei s'a deschis in diu'a de 29 maiu st. v. prin mesagiul Domnescu.

Societati si institute.

Comitetul Societatii pentru fondu de teatrul romanu tinu la 14 I. c. siedintia, la care luara parte urmatorii dni membrii: vice-presedintele Ios. Hosszu, cassarulu Ionu cav. de Puscariu, membrulu V. Babesiu si secretariulu Iosifu Vulcanu. In acesta siedintia se ficsara dilele viitoriei adunari generale din Abrudu a Societatii, si se primi program'a, pe care o publicam in fruntea nrului presinte. Cassarulu cetei urmatorulu raportu despre starea cassei pana 'n 14 junie :

„Percepte:

„Cu ocazia scontrarii ultime, a fostu starea cassei: in bani 11 fl. 54 cr., in papire 10,610 fl. 93 cr.

„5 aprile. Cuponulu de la actiunea Transilvania nr. 1689 — 2 fl. 85 cr.

„8 aprile. O actiune de „Transilvania“ nr. 1901. de la dlu Ioanu Florianu presedintele tribunalului in Sz. Udvarhely, in valore nominala de 100 fl.

„29/4. De la dlu Desideriu Borbola, advocatu in Oradea-mare, ca membru fundatoru, in bani gata 100 fl.

„29/4. S'a cumperatu o obligatiune de loteria a orasului Viena, seri'a 1761 nr. 75 in valore nominala de 100 fl.

„14/6. De la D. Dionisiu Popescu, proprietaru in Lipou, taxele pe 1873—74 — 12 fl.

Sum'a : in bani 126 fl. 39 er., in papire 10,810 fl. 93 cr.

Erogate :

„29/4. S'a cumperatu obligatiunea de Viena, seri'a 1761 nr. 75, cu 93 fl.

„Scotiendu-se erogatele, restulu e : in bani 33 fl. 39 cr., in papire 10,810 fl. 93 cr., la olalta 10,844 fl. 32 cr.

„La aceste adaugemu si o obligatiune privata, donata de dlu advocatu Desideriu Borbola despre 100 fl., ce se afla la comisiiunea pentru obligatiunile private.“

„Budapest 14/6 1877.

*Iomu cav. de Puscariu,
cassariu.*

Apoi comitetulu luà conclusiuni a supra agendelor sale curente.

Reuniunea femeilor române din Fagarasiu, ale carei statute s'a publicatu deja in fõia nostra, la 29 aprile si-a serbatu inaugurarea. President'a, dñ'a Zinea Romanu, deschise adunarea cu o cuventare potrivita. Notaru se alese dlu Daniilu Gremoiu. Apoi adunarea apioabă definitiv alegerea provisoria a comitetului reuniunii in persoanele urmatorelor dómne : Luisa de Gremoiu, Ecatarina Negrea (totu-odata si vice-presidenta), Zamfira Micu, Maria I. Poppu, Cristina Ghimbasianu, Ana Chiseranu (totu-odata cassaréa), Ecatarina Aiseru-Savu si Cristina Beclerianu. Suplente, dómnele : Elena Alutanu, Maria Popparadu, Sofia Baloga si Maria George Monea. Barbati de incredere, dnii : Aleșandru Micu, Ioanu Romanu, Ioanu Pòpu si Ioanu Beclerianu. Apoi se incepura subscrerile si platirile, si in aceea-si adunare se incassara 228 fl. Frumosu!

Literatura.

In nrulu viitoru vomu incepe sè publicàmu o lucrare forte interessaanta, intitulata : „Cursu elementar de istoria literaturii române“, lucratu dupa cele mai bune isvóre de dlu George Popescu. Necessitatea unei istorii a literaturii române este de multu simtita ; de aceea credem, ca incercarea dului Popescu va fi bine primita. Tragemu a supra ei inca de acum a atentiunea mai alesu a domnilor professori. Materialulu fiind abundantu, firesce ca si lucrarea — de si scrisa extractivu — a trebuitu sè devina voluminosa ; vomu nisui inse a-i dà câtu mai mare terenu. Opulu se imparte in döue ; partea prima cuprinde notiuni elementare : despre literatura in genere, facultatile literare, despre literatur'a poporala, diferint'a intre literatur'a scientifica propriu disa si intre literatur'a poporala, despre colectiunile nostre poporale ; definițiunea si regulele cele mai necessare la compunerea principalelor opere in prosa ; o scurta privire despre originea si istoria limbei române, dupa care apoi ur-

miza scriitorii români in ordine chronologica, incepandu din secolulu alu XIV pâna la 1800 inclusive. Partea a dou'a va cuprinde pe scriitorii de la 1800 si pâna astazi. — Dlu George Popescu nu acuma intra pentru prim'a-óra pe terenulu literar, caci totu de la dsa aparura deja urmatorele lucrari : „Demetriu Bolintineanu“ vieti'a si operile sale, — si „Trei ani din literatur'a româna“, cari s'a anuntiatu in fõia nostra la timpulu seu.

Poesii din resboiulu actualu. Conformu promisiunii nostre, in nrulu presinte reproducemus diuarele de la Bucuresci cete-va din poesiile inspirate de resboiulu actualu. Tote aceste aparura pentru prima-óra in „Romanulu.“

Diuaristicu. Resboiulu actualu a produs schimbare si in diuaristic'a româna. Diuarele : „Unirea Democratica“ din Bucuresci, „Vocea Covurluiului“ din Galati si „Vocea Prahovei“ din Ploesci au inceput. Dar in locul lor se ivira altele : „Roman'a Libera“, directoru dlu D. Aug. Laurianu, apare in tote dilele la Bucuresci, — „Steu'a României“, in tote dilele la Iasi.

„Confessiunea ortodoxa“, tradusa din nou si cu o prefacia de dr. Barbu Constantinescu, a esit la Bucuresci. Aceasta a dou'a editiune s'a publicat cu aprobararea si bine-cuventarea escelentiei sale parintele Mironu Romanulu, archiepiscopu si mitropolitu alu Româniloru ortodoxi din Ungaria si Transilvania, in tipografi'a mitropoliei române din Sibiu. Aceasta scriere cuprindu dogmele bisericei ortodoxe a resaritului, precum le-a spusu Petru Movila mitropolitul Chievului, este admisa ca carte didactica in seminariile, gimnasiele si liceele române ortodoxe din Transilvania si Ungaria, precum si in scolele secundare din România.

Carti noue. „Socota teoretica si practica, manualu didacticu pentru scolele poporale romane“, de Ioanu Tuducescu inventatoru in Lipova. Partea I. — „Introducere in Geografie, pentru acel'a-si scopu“, si de acel'a-si. Partea I. — „Vocabularu românu-francesu-rusu-turcu“, — in Bucuresci la libraru E. Graeve. — „Emilia Galotti“, tragedia de Lessing, traducere de Stefanu Jorgulescu. — „Pomaritulu“, intocmitu cu deosebita privire la gradin'a scolara, D. Comsia, in Sibiu. Pretiulu 1 fl.

Industria si comerciu.

Espositiunea de la Paris. Intre curiositatile ce voru figura la espositiunea universala din 1878, putem citat chiar de pe acum, dice le „Bulletin français“, in sectiunea maritima o luntre, care a fostu cioplita dintr'o singura bucată de acaju (lemn rosiu americanu) ce nu tragea mai putin de 15,000 kilogr. Aceasta luntre are o lungime de 7 metri, o largime de 1 metru 50, si o adâncime de 90 centimetri. Esecutata dupa planulu si sub directiunea siefului unei exploatazioni de lemn in Guatemala, ea a fostu cioplita cu bard'a si scobita cu dalt'a, o munca la care indigenii din Guatemala n'au rivali.

Suvenirea mortilor.

Ioanu C. Maximu, unul dintre cei mai buni professori din Bucuresci, membru si fostu secretar generalu alu Academiei, a repausat in 3/15 junie. Despre inmormântarea acestui barbatu distinsu corespondintele nostru din Bucuresci ni scrie urmató-

rele: Eri in 4/16 pe la 4 ore betrâni, tineri, avuti, saraci alergau cu capetele aplecate si cu lacrime in ochi la biserică „St. George nou“ spre a depune ultimulu sarutatu pe cosciugulu multu regretatului I. C. Maximu. Ce spectacol trist! Cosciugulu incunjuratu de o numerosa familia, de membrui Academiei intre cari DD. Ionu Ghica, A. Treb. Laurianu, G. Sionu, V. A. Urechia, V. Maniu, Falcoianu etc. de colegii sei si de o multime considerabila de discipuli. Trebuiā sè aibi ânima de pétra că sè te poti retineā a nu versā lacremi, vediendu la piciorele cosciugului pe veteranulu Laurianu plangēndu că unu copilu! Din partea Academiei rosti unu cuventu funebru pré adâncu simtitu d. G. Sionu. Din partea corpului professoral de la liceul St. Sav'a vorbi de d. Aug. Laurianu fiulu, care de la inceputu pâna la fine nu-si mai putea oprî lacremile, intréga adunarea erâ forte emotiunata. Din partea junimei vorbi stud. de cl. a VII-a Barbu Stefanescu. De la biserică multimea insocindu cosciugulu plecâ pe bulevardu pe dinaintea universitatii, calea Mogosioiei, strad'a Sierbanu-voda spre cimiteriulu Belu, unde cadavrulu s'a asiediatu spre odihna eterna!

Amalia Ciaclann n. Sirbina, soc'a dlui George Cioclanu in Deva, a repausatu la 8 juniu st. n. in estate de 41 ani si in alu 27-le alu casatorieei sale ferice. Inmormentarea se facu in 10 l. c. asistându unu publicu forte numerosu.

— 20 —

Cuthia de epistole.

— Intrebări. —

21. Biblioteca nationala. Se afla de vendiare o seria din tote scriserile lui Bolintineanu, in prosa si in versuri, constatore din 40 volume, pe pretiulu 60 fl. v. a. tramisi franco, la adress'a subscrisului in Bucuresti, calea Vergului 104. Domnii amatori a possede acesta colectiune o voru primi inmediatu dupa prima costului ei. — G. Popescu.

22. Gramatica romana-germana. De unde misiu puté procurâ cea mai buna gramatica, din care sè potu invetiā limb'a germana? Pentru indrumare voiu fi multumitoriu. — C.

Invitare de prenumeratiune

la

„F A M I L I A.“

Semestrulu primu alu anului curentu se va incheia cu nr. 26. Rugâmu dara pe toti aceia, ale caror abonaminte voru espirâ cu nrulu acel'a, sè binevoiesca a le rennoi câtu mai eurêndu, caci — disgustati prin esperintiele din trecutu — numai acelora li vomu tramite fô'i'a, cari si-au rennoitu abonamentulu si au platit uinante.

Abonaminte a conto nu se vor mai primi de la nimene, caci acele numai incurca so-

cotelile, fiindu că cei mai multi sunt rei de plata si nu considera că la acesta indatorire si onorea lor este angagiata. Precum la diuarele straine, asi si la noi, publiculu nostru binevoiesca a platit inainte, de cumva voiesce sè aiba fô'i'a nostra; deca nu pote, nici de la noi sè nu céra nimene sacrificie impossibile.

Noi ni dàmu tota silint'a, pentru că sè satisfacem cererile publicului. Precum cetitorii nostrii s'au pututu convinge, colaboratorii acestei foi se totu inmultiescu; èr ilustratiuni amu publicatu mai multe decât amu promisu, caci amu promisu numai 2—3 pe luna, si éta că in timpulu din urma amu publicat in fia-care numeru côte una.

Numai de la publiculu românu atêrna, că in viitoru nu numai sè urmâru totu asiá, dar inca sè introducem si alte imbutetaturi.

Pentru partea literaria a foii nôstre avemu la dispositinne unu contingent mare de lectura forte interessanta; èr pentru partea de varietati disponemu de concursulu multor condeie destere. In specialu, ceea ce privesce evenimentele din Orientu, vomu tîne pe cetitorii nostrii si de acuma inainte in curentulu loru: vomu publicâ in fia-care numeru o dare de séma a celor petrecute in decursu de o septembra pe câmpulu bataliei; pe scurtu si esactu, acest'a este devis'a nostra, si in privint'a acest'a ni se usieréza sarcin'a prin corespondintii nostri particulari din Romanâ, a caror colaborare si pâu'acuma fu intimpinata cu placere din partea publicului, si alu caror numeru in visitoru are sè se inmultiésca; in fine vomu ilustrâ aceste resumate prin portretele barbatilor cari vor figura in resboiu actualu.

Pretiulu de prenumeratiune va remané celu de pân'acuma, care se afla insemnatu in fruntea foii nôstre.

Colectantii vor primi de la 5 exemplare unulu (alu siese) gratis.

Abonantii „Familiei“ isi potu comandâ la redactiunea nostra cu pretiuri forte scadiute urmatorele opuri ale subscrisului: 1. „Scelanu Amorului“. romanu originalu in 3 tomuri, 2 fl. (pentru altii 3 fl.) — 2. „Novele“ originale, in 3 tomuri, 1 fl. 50 cr. (pentru altii 3 fl.) — „Poesii“, unu tomu, 50 cr. (pentru altii 1 fl.) — 4. „Ranele Natiunii“, romanu originalu in 3 tomuri, 2 fl. (pentru altii 3 fl.) — si 5. „De unde nu este rentorcere“, romanu tradusu, unu tomu, 50 cr., pentru altii 1 fl. (Din „Panteonulu Romanu“, si „Cavalerii Noptii“ nu mai avemu nici unu exemplar.)

Dintre tablouri avemu inca numai portretulu lui Ionu Brateanu, pretiulu 50 cr., pentru altii 1 fl. 50 cr.

Siedietoreea va esi si in semestrulu viitoru odata pe luna. Pretiulu pe anulu intregu s' numai 1 fl. Esempare complete se afla din inceputulu anului 1875.

Mirésa pentru mirésa, comedie originala in 3 acte, de subscrisulu. Pretiulu 40 cr.

Rugâmu pe toti amicii foii si tuturor intreprinderilor nôstre sè faca bunetatea a le recomandâ si altora!

Iosifu Vulcanu.

Proprietariu, redactoru respondintoriu si editoriu: IOSIFU VULCANU.

Cu tipariulu lui Aleșandru Kocsy in Pest'a. 1877. Calea tierei nr. 39.